

REGELŐ.

Pesten csötörtökön január 23^{kán} 1840.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul: postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Rábaköz 's népe szokásai és divatjainak ismertetése.

(Folytatás)

A' nőnem a' fehér ruha-nemüket maga fonja, varrja, sőt kivévén az egyetlen réklit, minden öltözetét maga készíti. Van azonban majd minden faluban, legalább minden környéken, egy elhiresült varróné, kihez mindünnen kivarrás végett fejér kendők, különféle kartonok hordatnak szoknya-készítésre. Van egy jeles főkötő-varróné is (marchand des modes). Ezeknek izlése szerint változik a' divat, 's ők adnak, úgy szólván, tónt az öltözetben, melly ugyan ezért különféle vidékeken különbözik, de lehet mondani, általán egyezik még is. A' tarkákat zsidók szállítják Bécsből, és két nagyobb 's hiresb boltban Csornán és Szillsárkányban egyéb portékáikkal együtt árulgatják a' környékbelieknek; más vidékeken kisebb boltocskákbán, vagy szekeren 's háton hordva adják-el. Majd minden négy öt falunak van egy két zsidaja, kik a' hét napjain váltva egyik másik helységben megjelennek, 's onnan vissza csak késő este térnek. Megtörténik, hogy ugyanazon nap két ladás kocsi áll kifogott lóval az utszán, 's ezenkívül még egy két butoros „pántlikát, csipkét, tarkát“ kiáltozva utszálló izraelita is ide oda beszóllittatik: de mind e' mellett is vasárnap délután leánykák 's menyecskék számosan mennek a' szomszéd helységben lakó zsidónak boltocskájába. A' környéken több ideig tartózkodó zsidók olly betanultak e' népnek minden házi viszonyába, környületebe, hogy merjük állítani, e' nép szent vérétől az ígérlet földére küldött kémek alig annyira a' kananitákéiba. Ők igen jól tudják, hol, kinek, mennyit lehessen hitelezni a' gyapjú (minek néhol némelly tehetősbekek két három mászáját is nyíratják) vagy a' bő termés 's egyébnek fejében; 's még e' mellett is dúsan megveszik ajándékokban várakozásuk díját. Némelly divat- de leginkább konyha-czikkeket: bors, sáfrán, gyömbér 's a' t. Bálisoktól (Wállisch, Dalmaták) vásárolják, kik egy hátszekrényben egész boltot hordoznak.

Ez igazságos megrovásunk után áttérünk a' rábaközi némberek felöltöztetésére, vélvén, hogy olvasóink, de kivált szép olvasónéink őket látni ohajtják, annál is inkább, mivel bennünk egy kis epét 's megindulást sejtettek a' megerőtetett piperéskedésre. A' rábaközi leány legelőször is hosszú haja ékesítéséhez fog. Haját egyenes vonalban feje tetején kettéosztja, 's vagy egyszerűn hátul leereszti, 's hajtóben keskeny szalagocskával megkötvén, a' kurtább hajjuk bele czopfot fonnak; vagy halántékaiknál két felül egy egy fűrtöt külön választván, belőle sodratot csinálnak (ez tikhusban tont hajnak nevezik), 's füleiken alul vivén a' hátul leeresztett fűrthöz töben kötik, 's befonják czopfukat, minek tövébe, 's végébe különöszinű széles, néha arany csipkés szalagokból bokrokat kötnek. A' pendel, vagy hosszú ing fölé rendszerint egy kurta kis gyolcs-, pafyolat-ing öltetik, 's ennek félkarig lenyuló ujjai piros szalagokkal bokrosan megkötöttek. Most a' lány a' szerfelett rövid derekú kis mellénynyel összevarrott, bokáig érő szoknyát veszi magára. A' mellény különféle; néha aranyhimzetű szövetből, tarkából, vagy selyemből készül; a' szoknya hasonlólag sárga, piros, kék, zöld tarkázatú kartonból. A' szoknya alul három négy 's több sorban váltva fekete, vagy veres pamutbéléses sodrattal kigyózdó — kék vagy zöld, piros, sárga rojttal egyenes — ismét háromszögű fekete vagy veres apró metélékekkel egyenes — megint pamutbéléses sodrattal, vagy egyszerűn szalagokkal, kigyózdó menetben környeztetik. Illy szoknyája némelly fiatal lánykának vagy menyecskének 10—15 is van. Ezután a' lányka egy széles fodorzatú, varratos szélű fejtér kendőt háromszög-alakban vet nyakára, 's melljén keresztül vonván, azt hátul derekán úgy köti-meg, hogy fodrai szélről mindenütt kiálljanak, 's hátán a' kis mellényre tűzött harmadik szél, 's a' fojtóra kötött kendő végei lelógjanak. Majd egy fejtér, vagy tarka, néha lángszinű habos selyem kötényt (előkötőt) köt maga elébe, nyakára pedig ekkor egy nehéz szövetű piros — gyász idején fekete — rojtos selyem kendőt, mellynek végeit két oldalról úgy szurja köténye szegélye alá, hogy ennek végei is oldalt kétfelől lelógjanak. Nyakukat gránát, vagy viasz gyöngynek nevezett, aranyfuttatos rézbe foglaltt, piros kövű gyönggyel ékesítik; lábaikat zöld, piros, fejtér, violaszin sarkas, egy idő óta sarkatlan cipő (szalagbokra a' szattján színéhez legyen illesztve) néha kordován, kis sarkú csizma fűdi. Melljén a' rábaközi lánynak tavaszant nem hiányzanak az odatűzött májusi rózsák, más időszakban pedig egyéb kerti virágok. Ha a' csácska hirtől el nem ámittatunk, ezután mondhatnók, hogy egy két helyütt a' lánykák toilettjén az illatszert (parfume) nem egészen ismeretlen. Hűvösebb időszakban e' leirtt nyári

öltözetre a' lánykák réklit (Röckel) öltenek, melly külön színű tarkából vagy selyemből készül. Téli öltözetük is ettől csak annyiban különbözik, hogy ekkor több szoknyát vesznek magukra a' legcizfrábbik alá, 's egy nyestes, vagy (mi legdivatosb) az ugynevezett muszka prémes, buzavirág színű posztó-réklit, melly elől két oldalt, és szintén hátul is helyes csoportban rakott, néhány fejér csontgombocskákkal diszesítettik, 's egy hátul cizfrázatosan fölvarrt baklyós szőr-, vagy selyem zsinórral ugy, hogy az elől kötényökre lógjon, összekötetik. (L. a' képen levő menyecskét.) Ha a' lányka konty alá jut, ez öltözete soká nem változik, 's csak lassan, ha korosodik, cseréli az igen élénk színeket kevésbbé szembetünökre; ma már a' vagyontalanabbak is ritkán fonott rázsára: házasságuk első éveiben egyedül a' főkötő által különöztetnek-el a' szűzek se-regétől. A' főkötő egy vastagabb ék (cuneus) alakú kemény konty, hátul nagyobb vagy kisebb konyulással. Ez a' fiatal némbereknél aranyhimzetű selyemből, ritkán tarkából (kartonból) az anyókáknál fekete bársonból, selyemből vagy egyéb durva fekete szövetből készül. Ez említett szövetek ék-alakra kivágott 's összevarrott kemény táblapapírra (Pappendeckel) varratnak, 's kívül széleire csipkék, hátul szalagbokrok, a' fiataloknál élénkebb, az öregeknél vagy éppen semmi, vagy fekete színűek szoktak aggattatni. A' főkötőt fejük tetején tekercsbe font hajukra teszik, 's piros vagy fekete selyem kendővel átkötik. Hűvösebb időszakban, vagy nyarant is ünnepélyesb megjelenésükkor, a' menyecskék és öreg asszonyok kontyos fejüket fejér kendővel szokták bekötni, melly kötetést ekképp' szokásuk tenni: — a' nagy fejér fodros kendőnek egyik szögletét olly formán behajtva, hogy az egész szinte háromszöget képezzen, főkötős fejökre borítják 's füleik mellett és redőkbe szedve ajkon ugy viszik keresztül, hogy a' homlok fölött csucsos hajlás alatt szemök, szájuk, képök legyen látható, 's hátul azután megkötik nyakkupájokban, a' fodros harmadik véget háromszögűen kiterítvén réklijökre, 's a' korosabb némberek a' férfiakéhoz hasonló prémes 's bélelt mentéjökre. A' lánykák a' nyári nap' sugaraitól 's tél hidegétől magukat óvók, szintén fejér kendőt szoktak fejükre borítani, azt egyszerűn megkötvén álluk alatt, vagy hátul nyakcsigájokon. A' szokás, mit, ha nem csal emlékezetünk, Dugonics a' magyar ős anyákról emleget, a' rábaközi némbereknél is tapasztalható, miszerint t. i. korosabb nőknek ünnepélyes costume-jök a' férfi-mente, 's ezeket és a' menyecskéket, 's lánykákat is gyakran férjeik, véreik dolmányában látjuk kimenni. — És így e' cizfra czikkelyen is átestünk volna! Exegi monumentum...

A' rábaközi népi divat és szokásoknak e' részletes leírása után áttérünk e' nép menyegzőjeinek ismertetésére. Előre jelentjük olvasóinknak, hogy leírásunkban hasztalan keresendnek gyönyörölvézetet; ennek éldelhetése végett kegyes olvasóinkat Cattullhoz utasítjuk az „Epithalamium Pelei et Thetidos“ 's carmen nuptiale 's a' t. — kegyes olvasónéinkat Schillerhez azon darabnak olvasására, melyet Euripides után írva, így kezdett:

„Wie lieblich erklang
Der Hochzeitgesang,
Den zu der Zither tanzlustigen Tönen,
Zur Schalmey und zum Libyschen Rohr
Sang der Kamönen
Versammelter Chor
Auf Peleus Hochzeit, und Thetis der Schönen.“

de leírásunkban némelly komikai fordulatok által, melyeket fölvelt tárgyunk önként nyujtand, törekedni fogunk tőlük az unalmat, mátkoszosorús rokonaival együtt, tova üzni.

A' rábaközi legény feleséget vagy ön maga választ a' szüzek koszorújából, vagy szülei 's rokonsága tanácsára. Az illy tanácsban a' szülők 's közel rokonok néha olly szigorú bírálatot tartanak a' szüznek magaviselete, erkölce, 's egyéb viszonyai fölött, mintha a' kritizálásra merő kritikából álló literatúránkban okultak és szoktak volna. Miután a' szülők fióknak választását helyben hagyták, ennek anyja, vagy egyik közel nőrokona a' hét egyik napján a' kijegyzett leány szüleihez megy, aziránt kikémlelő őket, valljon leányukat oda adják-e, vagy nem? Ha ezek tagadólag válaszolnak, a' dolog abban marad: különben megegyezésük jeleül legott gyűrűt és egy szalagot adnak-át, a' vőlegénynek megviendőt, és az ünnepélyes megkérésre időt határoznak. Ez ünnepélyes megkérés rendszerint a' legközelebbi vasárnapon történik, mikor a' lány szülei rokonaik közül kiadót, a' legényei két kérőt hívnak-meg. A' kérők vasárnap reggel, pálczával kezökben, elmennek a' lány szüleinek házához, hol bekopogván, a' benyitott szoba-ajtó előtt megállnak, 's csak ez előre bocsátott szavaira: „van-e ez érdemes háznak ura, vagy kiadó gazdája? szabad-e ez érdemes házhoz bemenni? egy kis helyet kívánni, hol míg kegyelmeikkel beszélénk, megállhatnánk?“ nyertt felelet 's engedelem után: „szerencsés jó reggelt“ kívánva lépnek-be. Itt középen megállva az egyik kérő e' szavakat deklamálja: „Elsőbben is tudtára legyen az emberi nemzetnek, hogy az Úr Isten rendelte a' szent házasságot; azért mi is a' mi atyánkfiától N. N.től elküldött követek, házasságbeli szent szándékát tudtára adjuk az egész atyafiságnak. Ez érdemes lányt javalták neki, u. m. N. N.t.

Hogyha meg nem vetnék kegyelmetek legénységét 's emberségét, Istennek rendeléséből és az anyaszentegyháznak régi szent szokása szerint általunk kéreti elsőben jegyesül. Ez szavunk és mondásunk kiadó gazda uram! — mire miután a' kiadó kellőleg felelt, az asztalhoz leülésre szólíttatnak, hol rövid egyéb tárgyú beszélgetés után a' szó a' hitpénz (dos, móríng), hozomány, 's egyéb házassági föltételekre kerül, az az: még akkor csak a' kiadó által bizonyos pénz-mennyiség a' leány özvegységének esetére kívántatik-meg, mit megértvén a' kérők, 's az asztaltól fölkelvén a' vőlegénynek és szüleinek hirül visznek. De legott, mihelyt ezeknek szándékát megérték, a' kiadóhoz visszatérnek másodszor, 's az egyik kérő ujolag a' szoba közepén e' szavakat declamálja: „Isten lakozzék mindnyájunkkal! Másodszor is követek vagyunk a' mi atyánkfijától ez érdemes szüzhöz. Nem különben mint az ifjú Tobiás kérte Ur Istent, hogy rendeljen neki igaz hiv társat, kivel élhessen Isten dicséretére, magzatok szaporítására, és a' mennyei karok betöltésére: ugy a' mi atyánkfi is kérte az Ur Istent, 's kívánná e' szent házasságra. Azért Isten rendeléséből és az anyaszentegyháznak régi szokása szerint kéreti általunk másodszor gyűrűsül. Ez szava és mondása a' mi atyánkfiának.“ Most leülésre asztalhoz szólíttatnak, hol újra az alkudozás ollyformán történik, hogy a' kért pénzmennyiséget a' legény, 's ennek szüleitől vett fölbatalmazásuknál fogva a' kérők be nem ígérk, 's az asztaltól fölkelvén még egyszer megbizóikhoz visszatérnek, kitudandók ezeknek valódi szándékát. Harmadszor menvén a' leány szüleinek házához, az egyik kérő ismét közepén megállva ekképen szól: Harmadszor is követek vagyunk a' mi atyánkfiától ez érdemes szüzhöz. Valamint a' Noe bárkájából kieresztett galamb öröndes hirt vitt: a' mi vőlegényünk is örömet várna, e' szüznek szép ajándékát: lobogós selyem keszkenőt (kendőt), arannyal felékesített bokrétát. Istennek rendeléséből és az anyaszentegyháznak régi szent szokása szerint általunk kéreti harmadszor hitesül. Ez szava és mondása a' mi atyánkfiának.“ — Erre a' megkért szüz a' vőlegény képét viselő kérőknek kezet ad (kéz fogó). Miután ismét az asztal körül települtek, 's a' pénzmennyiség (mintegy 100—200 pgő forint) a' vőlegény és ennek szülei meghatalmazásából beígértetett, az asztalra sült és kancsó hozatik, 's mielőtt a' falatozás és hörpöngetés után eltávoznának, mindegyik kérő megajándékoztatik fejrőkendővel, süvegeik pedig piros szalagbokros rozmarinággal fölékesíttetnek. Ezek most az utszán végig, a' menyasszonytól a' vőlegény kalapjára tűzendő rozmarinágra kötözött szalagbokrétát, háromnégy, néha még több, selyem kendőt vive, a' vőlegényi házhoz ujongatások, 's a' legény barátitól tett, de már most megyszerte tilos lödözések közt

visszatérnek. A' háromszori kihirdetés ideje alatt nehányszor a' vőlegény mátkáját meglátogatja, 's neki ajándékot, egy kétforintost, vagy néhány pengő forintot ad. (Paraphernum)

(Vége következik.)

PESTI VIZSGÁLÓ. H i r s z e k r é n y.

Dunánk jege hosszas zajgás után 17-kén viradóra csakugyan megállott; de szakadással, mint véleményesataszaink; mert a' börzeépületen alul a' du-na közepe ment a' jégpánczéltól. — Most jó egy nagy ujság: Döbler a' bú-vész feb. 15-én Pestre jó, hogy Pest szépeit is megbüvölje bokréátskáival, és mutatványait — mint bizonyost állíthatjuk — magyar színpadunkon adandja.

KÜLÖNFÉLE.

A' zsebelők.

(Árnyékrajz a' parisi népeletből.)

A' sok rend mellett van még egy Parisban, melly érdemeit a' többiként nem kürtöli, diszjeleket nem mutathat, hanem felül-emelkedve minden hiú csillogáson és a' nagy tömeg magasztalgatásin, inkább zajtalan munkakör, félrevonult érdemben gyönyörködik! Ez a' kalandorok rende.

Azt hallám, hogy több mint 10.000 illy finom zsebelő él Parisban fényesen a' nélkül, hogy egyéb keresetök vagy csak egy fillér jövedelmök is volna.

Cabrioletjeik, lovaik, livreés-cselédségök, hölgyeik vannak; és — honnan kerül ki mind erre a' költség? A' banquierok és miniszterek hótelveikből.

Barátommal, ki azt állítá, miképp' e' kalandorok közül Rotschild és Chateaubriand ünnepein több volt ötvennél jelen, ki megígérte, hogy még ma fog néhányat ez urak közül különféle alakban megmutatni, a' városba indultunk.

Első utunk egy templomba vitt; a' templom hajójában szerte térdelő buzgólkodókat pillantánk-meg.

„Nézzé ön — sugá barátom fülembe — éppen ott térdepel egyik a' szó-szék alatt.“

Milly buzgón, milly töredelmesen pillantgat ég felé. Szemei csak az ol-tárt látják, fülei csak a' kegyes adományt begyűjtő sekrestyésnek lépteit hallják. Buzgólkodónk néhány pénzdarabot esördít-meg zsebében, kulcsolt kezét a' tölt perzselybe süllyeszti, 's adományát néma áhitattal bocsátja bele; feláll, más kápolnába megy, hol ujan misét hallgat, 's ujan áldozik.

Nemde követésre méltó életmód? Vegyetek példát róla! De tudjátok-e, hogy e' tiszteletgerjesztő tekintetű férfiú, ez ajtatosságban felolvadt lény, sem több sem kevesebb egy iparvitéznel.

„Ezen ember soha sem reggelizik, mielőtt legalább öt hat misét nem hallgatott. — Az elébe nyújtott perzselybe fél aranyat vet, de helyette egy egész csen-ki abból.“

Mielőtt a' nap délpontra érne, ebédje felől már biztosítva van.“

Változtassuk-meg a' szín helyét. Este van. Barátommal egy fényes szalonba thé dansant-ra mentünk; lábaink becses szőnyegekre tapodtak; környezetünket gyémántban tündöklő hölgyek, gomblyukaikban vörös szalagot vi-

selő ékes uracsok tevék. A' társalgás vidám, fesztelen és szellemdús volt. A' játék, mulatság nem nyereményvágyból — a' táncz, vidámság nem fondorkodás szövése kedvéért folyt.

De honnan egyszerre e' láрма ezen miveltkörben? Sértő czimekkel halmozzák egymást, minők csak a' nép sepredeke szájából hallhatók. A' hangosan vitázók egyike hirtelen eltűn. A' hátra maradtaktól következőt hallhatni: „No's, no's, mennyit nyertél barátom?“ — „Csak 150 napoleon-d'or-t!“ — „Milly ügyetlenség! hol találkoztok?“ — „A' boulogue-i erdőben. — Pállal már beszéltem; ő fog bajsegéde lenni. Tudod, nekem gyors kezem van: előbb velem kell kezdenie, 's az után!“ — „Értelek — itt 25 napoleon-d'or van; 's Pál?“ — „Ugyan annyit fogkapni.“ — „Tehát holnap!“ — Ezen szavakkal eltűnt e' botránkoztató jelenet becsületes tanúja a' társaságból. Barátom egy mellettünk elhaladott 's ékesen öltözött fiatal emberre figyelmeztetett.

„Nagyon csalódnám, ha ez uracs, ki divatos köntösét jó barátjától, egy szabótól, kölcsönzé, ama gazemberekkel egy gyékényen nem árulna.“

„Ha ez igaz — válaszolék — meg kellene intení ama csinos hölgyet, kinek fülcibe, mint látszik, hízlegéseket sugdoz.“

„Hagyja ön; azon fiatal hölgy, ki önnek annyira szívéen fekszik, egy kapitán özvegye, kit ez minden táborozásában követett; az ezrednél leány a szsonynak czimezték a' nélkül, hogy férje ezért legkisebbet is nehezített volna Minden szó, melyet ön ez erény bajnoknejára vesztegetne, falra hárnyt borsó lenne. Férje meghalt, 's ő most nagynénje, amaz öreg matrona kíséretében terjesztgeti itt hálóját, ha valamely tapasztalatlan ifjú beleakadna Ő is tagja a' zsebelő rendnek!“

„Apropos, látja ön ama termetes, sárgaképű és sebhelyes homlokú urat? — Ezt Durand-nak hívják 's Barcelonában zsidáros volt. Ama seb, mellynek helye homlokán látható, egy elbukásnak következménye volt. Egy napon következő irattal egy csomót kap:

„Uram! Számtalan érdemének, mellyeket a' spanyol háború alatt 's különösen Figueras előtt tünített-ki, tekintetéből, ő fölsége a' király önt a' becsületrendjelével tisztel meg.

A' h a d m i n i s t e r

„A' patenst minden gondolkozás nélkül elfogadta, 's a' derék Durand, a' zsidáros földije, kia' visszavonulás alkalmával csatatéren maradt, 's kinek e' megtiszteltetés szánpa volt, nem léphet-fel többé a' csalárd ellen tanúként.

De menjün, háza; most már ismeri ön a' kalandorok rendét is.“

R Ö J T Ö K I.

Hindu szemfényvesztők. Még mind bámulva álltunk, 's nem tudánk megválni e' szent helytől — így ír egy utazó a' mahabalipurami templomról — melly mélyebben véste szíveinkbe a' sanskrit vallás titkait, mint az első hindu látnok. Ekkor egy csapat kóborló szemfényvesztő 's kolduló Fakir lépett elő a' falak mellől. Sokat hallottam már ez emberek ügyessége 's a' neki tulajdonított buveröröl; így, mint gondolni lehetett, két kézzel kaptam az alkalmon, a' dolog valóságáról meggyőződhetni Kérésünk azonnal meghallgatták, s ollyasmit láttunk, mi a' szemfényvesztés évkönyveiben még eddig hallatlan.

Egy termetes, vad tekintetű férfiú lépett előnkbe; balján vékony risszalmából, ritkán fonott kosarat, 's jobbájában varázs jelekkel festett botot tartva; melylyel egy több lábnyi általzatú kört vont, hova a' belépés mindennek ti-

lalmaztaték. E' több helyen átluggatott kosár alá, melyet megtekintés végett előbb kezünkbe ada, egy körülbelül 8 éves gyermeket bujtatott, egy kedves, érdekes ártatlan leánykát, kinek arányos termete's ruganyos tagjai egy Cherubnak szolgálhatának mintaul, kinek színe alig volt barnább a' déli franczia országbeli hölgyekéinél! — A' kosár alá zárt kisedhez boszús arczczal több kérdést intézett a' férjfiú, melyekre az rögtön 's reszkető hangon felelt. Az egész dolog alig történt másfél ölnyre tölem, 's bizton leheték, hogy családságnak helye nincs; így békétlenül vártam a' dolog végét.

Igy beszélgetének egy ideig; a' férjfiú hevesebb 's békétlenebb lön; szemei vadul forogtak; arczvonalait a' düh elfintorítá; szája tajtékzott. A' leányka aggodalmasabban rimázkodott; a' kegyetlen apa halállal fenyegeté őt. Egész jelenetben borzasztólag csalóka valóság fekvék; hátunk felborsózott. Hosszas szünetekben még folyvást hallók a' gyermeknek kegyelemért esengését: — de az apa fegyvert ragadott, 's egy örvöngőnek legiszonytatóbb tekintetével lábát a' gyenge kosárnak feszítvén, azt több helyen átszurdalá. A' leányka kiáltása, nyögései, halálos hörgése — mind olly természetes és megrázó volt, hogy a' rémület miatt meredve ülék. Első gondolatom a' gyilkosra rohanni 's őt földre teríteni akarás volt; de ő fegyverkezve vala, 's én nem. Néma kétségbeeséssel néztem utitársaimra; ők is halványok 's látszólag megindulva voltak, mint én. A' vér patakban omlott elő, 's a' kosár erőszakosan emelkedett-fel a' leányka vonaglásai miatt. A' halál-hörgés lassudan elhalt, az utósó görcsös nyögést, a' végső mély lélekzést vélők hallani, melly az ártatlan léleknek porhüvelyétől elválását 's égbe költözesét jelenté; a' hindu vallásnak egy új áldozata vérzett-el.

De mennyire bámultunk, midőn a' szemfényvesztő néhány érthetlen szó mormolása után a' kosarat fölemelé, 's alatta sem eleven, sem holt gyermeket nem láttunk; szóval ki nem fejezhető! A' hely színén ugyan látszottak vérnyomok, de halandó tetem nem mutatkozék szemekinknek. És im, a' kis leányka vidámon szökölt-elő a' sokaság közül, 's mosolygva gyűjté össze az ezüst pénz-darabokat, melyeket könnyült szívvel nyújtánk neki.

Az óra és szíve. Valaki felszámolá, hogy az óra 17.160-szor ketyyen egy óra, így 411.840-szer egy nap's 150.424.560-szor egy év alatt. A szív el'lenben csak 5.000-szer dobban egy óra, 120.000-szer egy nap 's 48.830.000-szer egy év alatt.

Új párviadal-törvény Északamerikában. Hogy a' legszigorúbb felügyelés mellett is elharapózó párvivásnak véget vessenek az észak-amerikaiak; törvényül hozták, hogy a' kihívó fél, a' kihívott helyet, a' bakóval és ennek segédeivel lövöldözzön, 's hogy a' bakónak mind addig joga van tüzelni, míg a' kihívó sebet nem kap. Ez időtől fogva senki nem viv párbajt.

Figyelmeztetés Regélőnk számaiból ez év elejétől fogva kijött teljes példányokat még meg lehet rendelni, mire é lapok t. cz. pártfogóit, kik az előfizetéssel megkéstek, figyelmeztetni kötelességünknek tartjuk.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson, Dencs-ház, 86-díksz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.